

CRÒNICA

Lídia Pujol, cerimònia amb tensió i encant

|| La cantant i el grup van il·luminar Sant Pere de Rodes

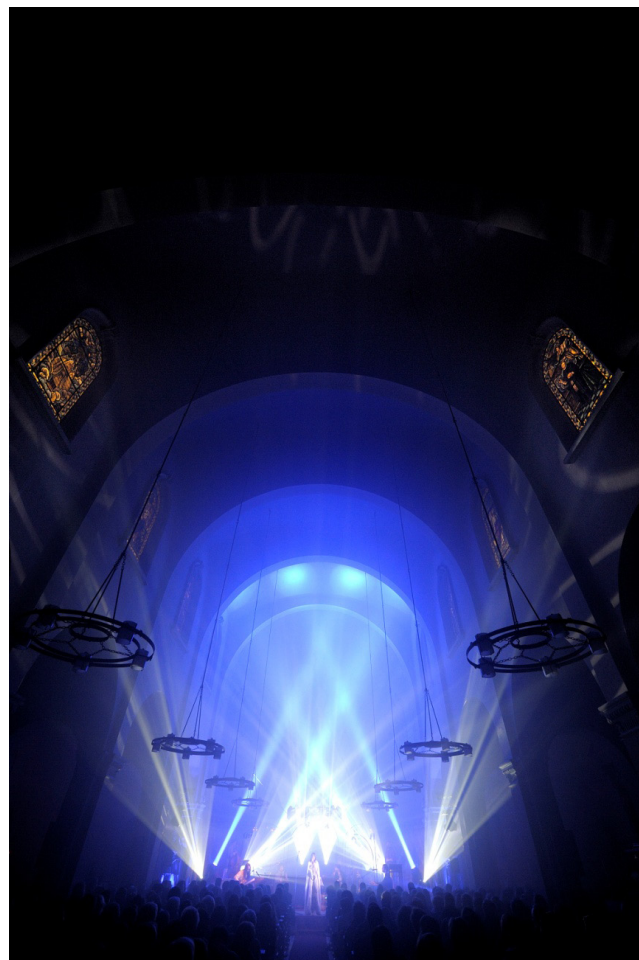
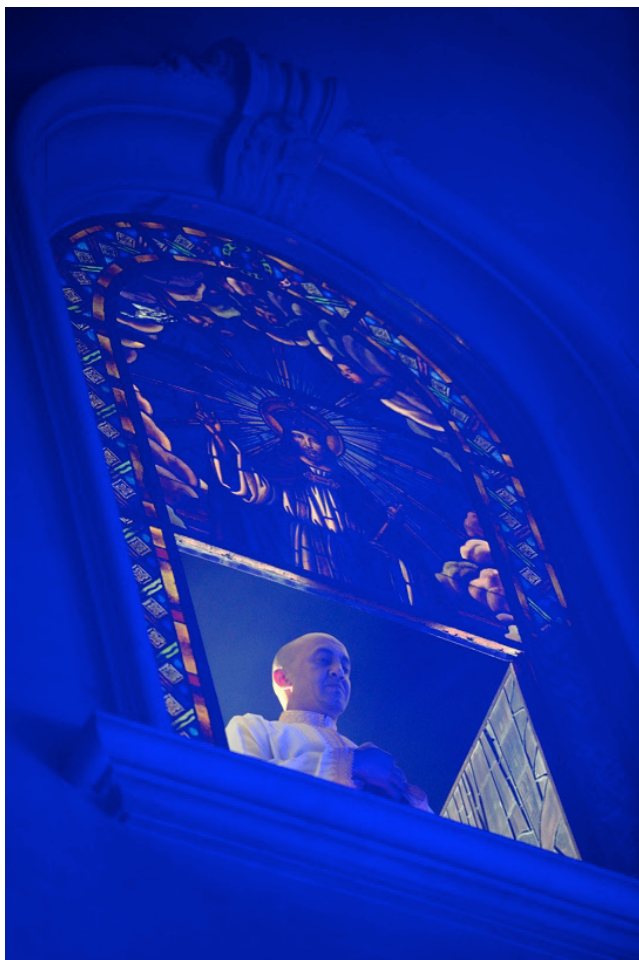
|| JORDI BIANCIOTTO
EL PORT DE LA SELVA

Quan es va llançar en solitari, després de la seva associació amb Sílvia Comes, Lídia Pujol va dir que *Jaie* (2003) era «una pel·liculassa». Doncs bé, la seva nova proposta, *La cerimònia de la llum* (que donarà lloc a la seva tercera gravació personal, encara sense data d'edició), no és solament això, sinó també una enciclopèdia, un viatge quàntic, una declaració de l'ONU, una al·lucinació i, gairebé, un miracle. ¿Massa per a una hora i quart d'espectacle? Vagin a la seva pròxima cita al monestir més pròxim (de moment, les posades en escena se circumscriuen a aquest tipus d'escenaris simbòlics) i veuran com surten en un estat de màgic atordiment estètic i filosòfic.

El ritu va assaltar, divendres, els sentits a Sant Pere de Rodes. Arribaves i et convidaven a seguir una ruta per les estances del lloc portant una espelma encesa. Sí, sona molt *new age*, però facin un esforç. Després, al pati central, gran desplegament d'operaris instrumentals, una desena. El talent també es mesura pels còmplices que elegeixes en el camí de la vida. Allà hi havia, ajustats a un guió molt teatral, els teclats herculis de Dani Espasa, el saltiri d'Efrén López (recordin L'Ham de Foc) i dos *musts* de l'Orquestra Àrab de Barcelona, el subtil violí de Mohamed Soulimane i la gola de plata de Mohamed Bout Ayoub.

MULTILINGÜE / Les cites al *Llibre Vermell de Montserrat* van posar la columna vertebral, fonent-

se amb una selecció de cançons de bressol del Mediterrani. Peces en català, castellà sefardita, llatí, grec, àrab i napolità amb la il·luminada complicitat d'un Bout Ayoub que semblava levitar sobre l'escenari. Popular i acadèmica, ancestral i atemporal, oriental i occidental, *La cerimònia de la llum* va fer pensar sobre el creuament de cultures del *mare nostrum*, la maternitat, el desemparament i la mística, però, sobretot, va ser un espectacle de majestuosa bellesa, amb tensió i encant. Gairebé com d'una altra dimensió.

Súria. 21 de gener de 2011